

Introduktion

Det sjette nummer af *Tidsskrift for Medier, Erkendelse og Formidling / Journal of Media, Cognition and Communication* bringer fem artikler, hvor sproget – og i særdeleshed sproget som redskab for handling og tænkning – er i fokus på inden for forskellige faglige tilgange. Vi begynder med Tobias Boelt Larsens "Interview til debat – Om Martin Krasniks spørgsmålsdesign". Deadline-journalisten Martin Krasniks interviews i DR2-programmet *Deadline* har givet anledning til offentlig debat og kritik af journalisten for bl.a. at være inkvisitorisk og holdningsbåren i sin interviewform. Med brug af konversationsanalysen som metode belyser artiklen dette spørgsmål gennem en detaljeret analyse af interaktionen mellem Martin Krasnik og en række interviewpersoner, herunder Mette Frederiksen, Morten Bødskov og Søren Krarup. Det konkluderes, at Martin Krasnik gennem sin måde at bestride interviewrollen faktisk bryder med gængse opfattelser af, hvordan en nyhedsvært skal agere, og dermed kommer til at fremstå som en, der søger konfrontation frem for interaktion.

Den analytiske værdi af at se på sproget ud fra et handlingsperspektiv kendetegner også Johanna Lindells artikel "'Jeg vil da gerne hjælpe, men...'" – En sprogpsykologisk undersøgelse af afvisninger af humanitære appeller". Med afsæt i sprogpsykologisk teori og diskursanalysen som metode undersøges, hvilke sproglige manøvrer og strategier, der finder anvendelse, når man siger nej til at bidrage eller hjælpe. Gennem analyse af interview med fokusgrupper og enkeltpersoner identificeres to fortolkningsrepertoarer: 'Forretningens rationalitet', der er kendetegnet ved en nyttefilosofisk tankegang, hvor man skal have 'noget for pengene', og 'generøsitetens rationalitet', hvor en altruistisk etik råder. Stillingtagen til en humanitær appel bringer skismaet mellem disse to repertoarer i spil (er jeg naiv eller næstekærlig, rationel eller egoistisk?), men selve dilemmaets uløselighed kan også være med til at legitimere afslag på at hjælpe.

I Lars Kristensens artikel "Kontinuitetsklipping i Tintin" tages der afsæt i filmsprogets karakteristika for at belyse narrative konventioner i tegneserier. Den klassiske stil udviklet i Hollywoods industrielle filmproduktion i mellemkrigs-

tiden etablerede en række standarder for at skabe rumlig kontinuitet og narrativ progression bl.a. med 180-graders-reglen og shot/reverse-shot klipning. Gennem en detaljeret billedanalyse af Tintin-tegneserierne påviser Lars Kristensen, hvordan Hergés stilistiske valg er i overensstemmelse med den klassiske filmstils konventioner. Generelt afspejler Tintin-tegneserierne en betydelig anstrengelse for at overholde den klassiske filmstils regler, og hvor der i senere album er afvigelser, er der tale om kreativt motiverede brud på konventionen. Hergés stil vandt stor udbredelse hos andre tegnere, men konventionerne er ikke blevet en eksplicit del af tegneserie-tegneres lærebøger, hvorfor det er uklart, i hvor stor udstrækning de gør sig gældende i tegneseriens fortælleformer.

Sprogets betydning er genstand for filosofisk behandling i Helene Scott-Fordsmands artikel "Fænomenologien filosofisk: Sprogets vaklen og tænknings bevægelse". Her adresseres en grundlæggende problemstilling om selve filosofiens karakter, hvor der ikke mindst peges på sproget som afgørende for selve udfoldelsen af filosofi. Med afsæt i Heidegger, Arendt og Merleau-Ponty argumenteres der for, at filosofisk tænkning skal forstås med begreber som overskridelse og uendelighed i modsætning til den videnskabelige traditions søgen efter endelig sandhed og begrebsmæssig anvendelighed. Set i dette lys argumenterer forfatteren for, at fænomenologisk filosofi bør fremstå "uafsluttet, som hverken sand eller falsk, men som åbnende for mening".

Sidst, men ikke mindst bringer vi Vitus Vestergaards artikel "A new plea for time: The significance of museum exhibitions in today's media landscape". Her er temaet ikke sprog, men forholdet mellem tid og rum belyst ud fra medieteorikeren Harold Innis' opfattelse af medier som præget af en bias i forhold til enten tid eller rum. Hvor museet er en institution, skal selve museumsudstillingen opfattes som et medium for kommunikation og interaktion, og Vestergaard argumenterer for, at dette udstillingsmedie er orienteret mod tid snarere end rum. I modsætning til mange moderne medier, der har udbredelsen i rum som et centralt kendetegn, er museumsudstillingen ikke let at flytte; det er typisk den besøgende, der kommer til udstillingen og ikke omvendt. Dette afspejler ikke kun en begrænsning ved udstillingen som medie, og Vitus Vestergaard opfordrer til en besindelse på udstillingens tidsbundne kvaliteter. Selvom digitalisering og virtualisering af udstillinger er blevet et stadig større

krav til museer, bør man holde fast i en række af de kvaliteter, der gør udstillinger til et særligt medie i en kultur domineret af rum-biased medier.

Dette tidsskrift er åbent for bidrag fra både danske og internationale forskningsmiljøer. Vi ser det som en særlig opgave at befordre talentudvikling blandt ældre studerende og yngre forskere, og vi arbejder derfor målrettet på at rekruttere skribenter blandt talentfulde studerende på uddannelserne i film- og medievidenskab, filosofi, kommunikation og it, pædagogik og retorik. Erfaring med videnskabelig publicering er et vigtigt element i enhver videnskabelig karriere, ligesom videnskabelig publicering er en måde, hvorpå vi kan knytte forskning og undervisning bedre sammen. Tidsskriftets satsning på talentudvikling skal dog ikke kun understøtte de pågældende forfatteres eventuelle karriere i universitetsverdenen, men i lige så høj grad bidrage til at gøre faglige indsigter fra studie- og forskningsverdenen tilgængelige for de mange, der arbejder professionelt med disse fagområder inden for offentlige og private virksomheder. Tak til alle, der har bidraget til nummerets tilblivelse, herunder forfattere og reviewere blandt forskere og studerende. God læselyst!

Redaktionen, februar 2016.

Finn Collin, professor

Deniz Duru, post. doc.

Arild Fetveit, lektor

Kathrine Mørch Groth, redaktionssekretær

Stig Hjarvard, professor

Christian Kock, professor

Julie Mejse Münter Lassen, ph.d.-studerende

Bolette Moldenhawer, lektor

Mette Møller, ph.d.-studerende

Sofie Rosengaard, ph.d.-studerende